

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 160/2023
05.07.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Надица Радосављевић, адвокат из ..., ради развода брака, вршења родитељског права, законског издржавања и уређења личних односа, одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда за одлучивање у овом предмету, у седници одржаној 05.07.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Основног суда у Зајечару за одређивање другог стварно надлежног суда за одлучивање у овом предмету.

Образложење

Тужилца АА из ... поднела је 20.10.2022. године Основном суду у Зајечару тужбу против туженог ББ из ..., којом је тражила да се брак странака разведе, да се заједничка малолетна деца странака повере тужилци на самостално вршење родитељског права, да се уреди лични однос малолетне деце и туженог као и да се тужени обавезе да доприноси издржавању малолетне деце. Након поднете тужбе, тужилца је обавестила суд да је променила место пребивалишта преселивши се у Београд где живи на адреси ... бр. ... У току поступка Основни суд у Зајечару је решењем П2 392/22 од 30.01.2023. године одредио привремену меру и заједничку малолетну децу странака поверио на самостално вршење родитељског права оцу и уредио начин одржавања личних односа тужилце и малолетне деце, стим што је Виши суд у Зајечару наведено решење укинуо и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање. Тужилца је поднеском од 15.05.2023. године и на рочишту истог дана предложила да Основни суд у Зајечару одреди други стварно надлежан суд (делегација надлежности) за поступање у овом предмету, а као разлог наводи да јој је променом пребивалишта отежан долазак у Основни суд у Зајечару, изложена је повећаним трошковима, поступак траје дуго, а и њен пуномоћник Вујо Грујић, регистровани пружилац бесплатне правне помоћи је из Градске општине ... у Београду. Основни суд у Зајечару је предложио делегацију поступајућег суда, наводећи као разлоге пресељење тужилце у Београд, финансиске тешкоће за долазак на рочиште у Зајечар, као и чињеницу да је седиште пуномоћника странака у Београду.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7, у вези става 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20), Врховни суд је оценио да захтев није основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Ставом 7. истог члана прописано је да о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Имајући у виду наведену законску одредбу произлази да поступање другог суда може бити одређено ако је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону месно надлежан није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По налажењу Врховног суда у овој правној ствари нису испуњени услови из цитиране законске одредбе за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање, јер разлози изнети у захтеву не представљају оправдане разлоге за делегацију другог суда, нити указују да је очигледно да ће се поступак тако лакше спровести пред другим стварно надлежним судом, посебно имајући у виду да је у овој врсти поступка обавеза свих учесника да се руководе најбољим интересом заједничке малолетне деце странака.

Како у конкретном случају нису испуњени услови из члана 62. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић